

Být dospělý

Napsal uživatel Broňa
Pondělí, 02 Květen 2011 11:01 -

Bude mi 40 let, ale stále se necítím dospělá, tedy alespoň ne podle pravidel, kterými je dospělost definována. Ale je to daleko lepší.

O víkendu jsem byla za svou maminkou: „Dítě moje, kdy ty dospěješ?“ Ptala se mě zase. Její definice dospělosti je: „Až budeš velká a budeš bydlet ve vlastním, uvidíš, že ti nepořádek bude vadit a naučíš se konečně uklízet.“ Nepořádek mi nevadí, dodnes ho doma pěstuji a naopak se cítím nesvá, pokud je doma moc načančáno, to pak většinou nic nenajdu.

Další definicí dospělého je prý spolehlivost a dochvilnost. A tak si musím přiznat, že ač si stokrát řeknu, že tentokrát to vyjde, stejně každé ráno dobíhám autobus a kamarádky už si zvykly chodit na schůzky o půl hodiny později, kdy většinou dorazím. Spolehlivě dokončím všechny úkoly v práci, ale až když mi „hoří koudel u zadku“. O mém plánování neplánování, by mohly vyprávět děti i manžel. Dodnes s hrůzou vzpomínají, jak jsem hodinu před odjezdem na letiště, teprve začala balit na dovolenou a mezi pobíháním po bytě, úkolováním a jejich nadávkami, jsem trousila „tak si jednou zkuste zabalit sami.“ a „no co, jestli něco zapomeneme,

Být dospělý

Napsal uživatel Broňa
Pondělí, 02 Květen 2011 11:01 -

tak to koupíme, táto vem si kreditu.“. Kupodivu jsem nic nezapomněla a dovolená byla skvělá. Co se týče třeba složenek, ty platím pravidelně se zpožděním, prostě to neumím jinak.

Dospělá prý budu, až budu dělat dospělá rozhodnutí třeba o dětech, rozvodu... Ani tady nesplňuji kritéria. Dcerku jsem počala ani nevím jak, ale bylo to krátce po svatbě, kdy jsem tedy ještě děti rozhodně nechtěla, no a i k synovi jsme přišli jak slepí k houslím, prostě jsem najednou byla v tom. S jejich výchovou a péčí jsem si nedělala nikdy hlavu. Zaručeně jsem vždy měla nejméně načančaný kočárek, děti byly špinavé a dotrhané pět minut potom, co jsme čistí vylezli z baráku... Pozvat k nám návštěvu? Prakticky nemožné, všude se válely hračky, kopa nevyžehleného prádla, nádobí, ale čím starší děti byly, tím to bylo lepší a dnes už jsou skoro dospělé a přes moji výchovu úžasné. Možná je to i tím, že jsem je nikdy do ničeho moc nenutila a vědoma si svých chyb, jsem od nich moc neočekávala a ony mě vždy chtěly překvapit. S manželem jsme se rozešli po pěti letech, děti byly ještě malé a tak jsme se domluvili, že budeme nadále funkční rodinou, jen si budeme moct najít každý partnera, který mu vyhovuje. Tím ze mě spadly obrovské otěže a přestali jsme se s manželem hádat. Tím, že nežijeme úplně konvenčně, jsem zjistila, že je ideální mít s jedním mužem děti a s druhým být bez závazků, je to prostě úplně jiný vztah a vřele doporučuji. Nejvíc výhod to má samozřejmě pro děti.

I když bych si občas nakopala a byly dny, kdy jsem si nadávala pro svou nedospělou povahu, neměnila bych. Když občas vidím uhoněné kolegyně v práci, které potřebují mít všechno tip top a vlastně ani nežijí, nezávidím jim.